

Den anden løsning, man måske kunne finde, det kan jeg ikke svare på, er, at Læsø Kommune indgår en aftale med en autoriseret tilsynsvirksomhed, f.eks. i Frederikshavn, der kommer over på Læsø, skal vi sige fire, fem, seks gange om året, og er til rådighed et vist antal dage. Det vil så være en aftale, som kommunen på sine borgeres vegne skal indgå med en tilsynsvirksomhed; det kunne f.eks. være et udbud blandt virksomhederne i Frederikshavn.

Endelig må man sige, at hvis vi er nede på, at halvdelen af bilerne er nye, det ved jeg ikke, det kan jeg ikke vide, så er det altså kun hvert andet år, det drejer sig om, og der kunne man jo godt forestille sig, at mange mennesker var i Frederikshavn med deres bil en gang hvert andet år og så fik løst problemet der.

Så der er altså en række muligheder, og jeg er bestemt åben for stort set dem alle sammen, det skal bare være inden for lovens rammer, det siger selv, og det er hr. Laustsen fuldstændig enig i, er jeg sikker på.

Bjarne Laustsen (S):

Det er godt at høre, at ministeren er positiv, jeg synes bare ikke rigtig, der kom noget økonomisk tilsagn. Det hørte jeg ikke, og jeg vil gerne have oplyst, om ministeren er i stand til at sige noget om det.

De der forskellige ordninger, der kunne laves, er jo alle sammen forbundet med økonomi. Det bekræftede ministeren jo også. Hvis man lukker derovre, så bider det sig selv i halen, for så skærer mekanikeren jo den gren over, han selv sidder på, havde jeg nær sagt, for hvis man så skal til omsyn, vil de reparationer, der følger med, typisk skulle laves på fastlandet, og så kan det blive en hel dagsrejse. Og spørgsmålet er også, om man kan komme til.

Det er derfor, det er så vigtigt for Læsø og andre øer, der har det samme problem her, at de kan få synet deres biler på den ø, de bor på, og også få foretaget deres reparationer der. Og hvis den ene aktivitet efter den anden forsvinder på en lille ø, så affolker man øerne, og vi skulle jo alle sammen gerne sørge for, at der er muligheder for, at man også kan bo på Læsø og også få foretaget sådan noget som bilsyn i fremtiden.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg vil gerne gentage mig selv og sige, at det er jeg fuldstændig enig i. Jeg mener i øvrigt ikke, at

aktiviteterne er faldende på Læsø, jeg er lige ved at sige tværtimod. Der er faktisk betydelig dynamik på Læsø, sådan opfatter jeg det i hvert fald. Jeg hører også noget om, hvad grundene handles til på Læsø, og det er jo imponerende priser, der næsten minder om Skagen.

Med hensyn til økonomien er det jo ret enkelt, for hvis der er en, der søger om at blive autoriseret, så får han den autorisation, han får de lempelser, som flere øsamfund har fået, og som Læsø også har haft, og så må han jo drive sin virksomhed, som han vil. Ønsker han ikke virksomheden, er der to alternativer. Man må enten tage til Frederikshavn, eller også må kommunen sige, at det er så vigtig en sag for dens borgere, at den vil indgå en aftale med en virksomhed i eksempelvis Frederikshavn eller i Søby, det vil jeg ikke blande mig i, som så kommer over nogle gange om året og foretager det her og dermed har en forretning ud af det. Det er ikke noget, staten kan give penge til. Om kommunen vil, er op til kommunen.

KL 14.20

Formanden:

Så et det hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Selv om ministeren refererede til priser, som et ganske almindeligt folketingsmedlem slet ikke har råd til at tænke på, så vil jeg godt høre: Forstod jeg det rigtigt, at østøttemidler kan bruges til at lave ordninger som de her?

Det, der tilsyneladende er problemet, er, at der skal investeres i udstyr, og på grund af mængden af biler, der skal igennem syn, kan der ikke blive en forretning ud af det, der giver et fornuftigt afkast. Derfor er spørgsmålet, om man kan bruge østøttemidler til at sørge for, at der også kan være et bilsyn på øen i fremtiden. Jeg forstår udmærket godt, at ministeren siger, at kommunen jo selv kan betale for det og give tilskud, og så må kommunen godt få lov til at gøre det. Staten vil ikke gøre det.

Men de østøttemidler er reserveret netop til sådan nogle forskellige forhold her, og jeg tror, ministeren også må være enig i, at hvis man skal give folk lige muligheder, så er vi nogle gange nødt til at behandle dem forskelligt, og det kunne være et af eksemplerne her.